

МОДЕЛЬ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО РЕСУРСУ «МУЛЬТИМЕДІА ТА МЕРЕЖІ»

Танасієнко К.С., студентка

Національний авіаційний університет, м.Київ

Науковий керівник – Мелешко М.А., к.т.н., доцент, професор кафедри КММТ

Сьогодні Інтернет охоплює більшу частину сфер життя людини незалежно від її віку. В інформаційному суспільстві інформаційні ресурси та процеси стають найважливішими складовими людської життєдіяльності, що пов'язано з глобальною інформатизацією та комп'ютеризацією різних аспектів діяльності суспільства.

З огляду на те, що в технологічному аспекті життєдіяльності людини все змінюється дуже стрімко, міняються технології та засоби виконання трудових функцій, навчальна сфера також трансформується.

Практика реалізації в Україні програм інформатизації в освіті свідчить, що інформатизація навчальних закладів — складний та багатоетапний процес, в результаті якого значно покращилося оснащення навчальних закладів комп'ютерним, телекомунікаційним обладнанням. Разом з тим багато питань залишаються нерозв'язаними, зокрема недосконалість інформаційно-технологічної, навчально-методичної та організаційної системи підтримки процесів розробки, накопичення та обміну інформаційними освітніми ресурсами; відсутність мережі цифрових мультимедійних архівів інформаційних ресурсів з навчальних предметів.

Велике значення на сьогодні має використання онлайн платформ не тільки в якості додаткового контенту до основного навчання, а і як основного джерела знань в період пандемії *COVID-19* на час дистанційного навчання для здобуття професійних навичок.

Під дистанційним навчанням мається на увазі віддалене віртуальне навчання, в якому людина (користувач, студент, чи школяр), самостійно працює і вивчає матеріал на освітньому сайті. Освітні сайти дають можливість здобути знання не відвідуючи навчальні заклади.

Незважаючи на недоліки, дистанційна форма освіти розвивається, удосконалюються технології її надання та підвищується кількість вищих навчальних закладів, які мають дистанційну форму освіти. Дистанційне навчання, за своєю суттю, є особистісно-орієнтованою формою навчання. Воно характеризується свободою вибору викладача, можливістю підбору навчального матеріалу в залежності від інформаційної потреби того, хто навчається, можливістю обрання зручного графіку та часу навчання.

До пандемії дистанційне навчання та заочні курси розглядалися як частина неформальної освіти, але зараз вони можуть поступово замінити формальну систему освіти у

разі тривалого перебігу карантинних заходів. На даний момент система освіти віч-на-віч зіткнулася з проблемою адаптації до цих змін та пошуків правильних підходів та технологій для навчання студентів.

Та все ж виникають проблеми з питаннями організації дистанційного навчання, зокрема адаптація курсу до дистанційного формату. Навчальний матеріал дистанційного курсу повинен бути актуальним, максимально інтерактивним, структурно побудованим з виділенням важливих частин тексту.

Якщо система освіти сама не може надати доступ до ресурсів для реалізації можливостей онлайн-навчання під час закриття шкіл, можна створити централізований веб-портал, через який можна було б отримати зведений перелік наявного освітнього контенту, інструментів, додатків та платформ з довідковими та навчально-методичними матеріалами для студентів. Сильніші або прогресивніші системи освіти можуть піти далі, створивши механізм єдиного входу для доступу до комплексу ресурсів, інструментів, платформ та контенту для онлайн-навчання з метою спрощення відповідних процесів для користувачів; це також може допомогти системам освіти у здійсненні контролю використання та з'ясуванні причин можливих збоїв — чи успішної роботи.

Через освітній сайт студенти та викладачі можуть використовувати: відеоматеріали; підручники; статті; вказівки для виконання лабораторних і практичних робіт; тести для самоперевірки знань; форуми спілкування; архів виконаних лабораторних і практичних робіт; персональну переписку з викладачем курсу чи групи; особисті дані студента; отримання новин від викладача курсу тощо.

Під освітнім веб-сайтом розуміється сукупність веб-сторінок з повторюваним дизайном, що несуть в собі цілеспрямований процес навчання, виховання в інтересах особистості, суспільства, об'єднаних за змістом, які навігаційно і фізично знаходяться на одному сервері, і використання яких може супроводжуватися атестацією студентів.

Електронне навчальне середовище — це найбільш важливий і значущий розділ інформаційно-освітнього сайту для дистанційного навчання. Його структура показана на рис. 1. Так як даний розділ безпосередньо використовується в процесі навчання, то для отримання доступу до нього студенти і викладачі проходять процедуру авторизації, тобто введення імені користувача і пароля. Пройшовши процедуру авторизації, студенти отримують доступ до навчальних курсів і модулів, програм для тестування і перевірки знань, бібліотеки матеріалів з даного курсу.

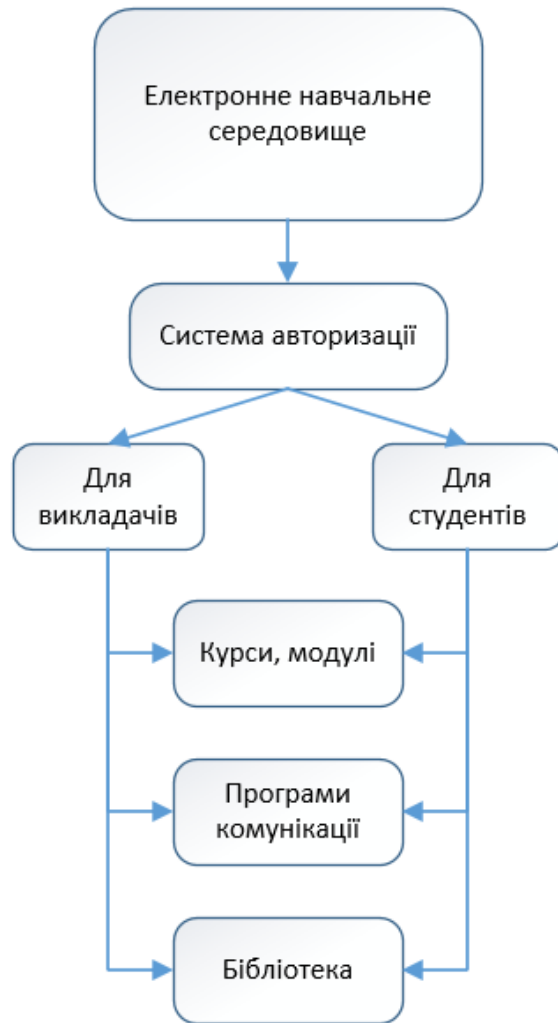

Рис. 1. Структура електронного навчального середовища

Список використаних джерел

1. Зубашева Л.І. Проблема дистанційної освіти у сучасній Україні [Електронний ресурс]/Зубашева Л.І. Режим доступу до ресурсу : http://www.rusnauka.com/26_OINXXI_2009/Pedagogica/52242.doc.htm.
2. Корбут О.Г. Дистанційне навчання: моделі, технології, перспективи / О.Г. Корбут. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://conюsp.fl.kpi.ua/m/node/1123>.
3. Pelgrum, W. J. (2001). Obstacles to the integration of ICT in education: results from a worldwide educational assessment. *Computers & education*, 37(2), P.163-178.